

عنوان مقاله:

پیاده مداری شهری؛ رویکرد کمی به ارزیابی گذرهای فرهنگی بر مبنای توسعه حمل و نقل_مبنا و اصول طراحی منظر شهری- نمونه موردی: گذر رودکی تهران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بین رشته ای در عمران، معماری و مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی اکبر یعقوبی - دانشجوی دکتری معماری منظر دانش کده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

مهدی حقیقت بین - عضو هیئت علمی گروه معماری منظر دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

تصمیم گیری در مورد مباحث برنامه ریزی و طراحی در مقیاس شهری از عوامل متعددی تشکیل شده است که منجر به پیچیدگی در حل مساله می گردد. روش های کمی و مقداری همواره پتانسیل بالایی در حل مسائلی پیچیده از خود نشان داده اند. جستار پیشرو بر مبنای مجموعه ای از ابزارهای محاسباتی و معیارهای عددی برای ارزیابی کارکرد گذرهای فرهنگی شکل گرفته است که اصول خود را از معماری منظر شهر و رویکرد توسعه حمل و نقل مبنا وام می گیرد. رویکرد توسعه حمل و نقل_مبنا به ارائه مدلی می پردازد که شامل شکل گریب جوامع فشرده، پیاده پذیر و چندعملکردی است که در اطراف یک سیستم حمل و نقل پیشرفته شکل می گیرد و امکان ایجاد جوامع زیست پذیر و پویا بدون وابستگی به اتومبیل برای جابجایی را فراهم می آورد. اصول مجاورت فیزیکی، مجاورت توپولوژیک، تنوع تسهیلات، ضریب وقوع، چندکاربری در کنار عوامل منظرین خطوط دید، خط افق، عناصر شاخص و دید و منظر از موارد متناظر برگزیده شده بر مبنای هدف پژوهش میباشند که در رویکرد کمی و محاسباتی مبنای مقایسه مناسبی در موقعیت های تصمیم گیری چندمعیاره مثلرورش تحلیل سلسله مراتبی بوجود می آورند. کاربست روش ارائه شده در نمونه موردی نشان میدهد که رویکرد فوق از پتانسیل خوبی در جهت ایجاد امکان پیوند میان اصول بزرگ مقیاس برنامه ریزی و سیاستگذاری شهری از یک سو و برخی راهکارهای میان مقیاس معماری منظر از سوی دیگر برخوردار می باشد و سه گانه اصول- شاخص- ابزار بکار گرفته در قالب اصول از پیش تعیین شده قابلیت ارزیابی و مقایسه کارکرد گذرهای فرهنگی را دارد.

کلمات کلیدی:

پیاده مداری، گذر فرهنگی، روش های محاسباتی، رویکرد توسعه حمل و نقل_مبنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156984>

